

Geminiden Crash actie 2002 : Op zoek naar “Geminiden” en de “Beer uit het Noorden”

Michel Vandeputte¹

1. G. Desmetstraat 59, B 9600 Ronse

2001 was een onvergetelijk jaar voor de mooiste onder de meteorenzwermen, als we de huidige Leoniden terugkeren uiteraard niet meetellen. Ook in 2002 ziet het er goed uit voor het tweede deel van de nacht nadat de maan ondergegaan is. Helaas ; na een strenge vorstperiode, waarin we getrakteerd werden met een aantal bar koude en kraakheldere nachten, zou het toch maar weer eens mislopen voor de maximumnachten. Inderdaad ; want het bastion van Koning winter begon te wankelen tgv drukkende depressietrein uit het zuiden. Jawel ; het crashboek werd nogmaals uit de kast gehaald. Ver zat de “beer uit het Noorden” niet. De permanente vorstlijn liep nog immers over Midden Nederland. Maar ook Nederland had te maken met het “oude frontenkerkhof” en bleef onder de wolken zitten. Voor écht heldere vriesluchten moest men toch al gauw Noordoost Duitsland gaan opzoeken. Geen probleem. Het weer zat er toch vast. Na Bremen beten deze depressies zich al dagenlang stuk op het hoog. Omstreeks 15.00 op 13 december begonnen Hans Huyghe, Simon Vanderkerken en ondergetekende aan een nachtje om niet gauw te vergeten. Na een “koffiestop” bij Casper thuis, werden we aan de Duitse grens vergezeld door Jeffrey, Sietse Dijkstra en Selma Koelers. De temperatuur begon langzaam te dalen naar mate we dieper Duitsland introkken. Het weerbeeld werd verscheidene keren vakkundig en mobiel doorgegeven door Carl en Casper maar het wolkendek bleef nog een tijdje egaal gesloten. Pas in Bremen zagen we een felle ster in het oosten schitteren. En dat was Jupiter die ons de scheidinglijn tussen fronten en helder weer aan-

wees. Vreugde alom en precies volgens het boekje. Vervolgens zouden we nog iets dieper het Oosten binnen trekken om een ruime veiligheidsmarge te hebben. In de buurt van Rotenburg hebben we heel even overlegd waar we ons gingen installeren. Sietse sprak over de donkere Luneberger heide, gelegen in het gebied tussen Hamburg en Hannover. Prima ; maar één ding leek ons toch verdacht : de weersomstandigheden. We hadden de “Beer” inderdaad terug gevonden. Het was bijna middernacht ; -7.5°C ; alles lag spierwit bevroren én er stond een onmenselijk nijdige oostenwind. Twee dingen waren hier niet normaal ; het was veel te vochtig en de wind blies te hard. Was het front dan toch dicht in de buurt ? Precies zo ! Want op weg naar deze heide trok in geen mum van tijd het boeltje weer dicht. Niets ergs ; gewoon nog wat meer oostwaarts opschuiven. Na een kwartiertje kwam er toch stilaan paniek ; want we kregen helemaal geen sterren meer te zien. Na nieuw overleg en een paniektelefoontje aan Casper besloten we verder noordoostwaarts te trekken. Niet zo evident ; want de wegen kwamen steeds gevaarlijker (spiegelglad) te liggen. Om de haverklap kwamen op de radio meldingen binnen van ongevallen, ijzel en afgezette wegen ; hier was iets op tilt ! Voor Hamburg hebben we dan maar wijze-lijk als team beslist de terugweg aan te vatten, want de omstandigheden werden nogal heel gortig en gevaarlijk. Het helder weer waren we toch kwijt...achteraf hebben de weerkaarten ons geleerd dat die in geen mum van tijd verdreven werd naar het vroegere Oost Duitsland. En dat was nu nét iets te ver met dergelijke

weersomstandigheden. Dan maar terug doorheen het frontenkerkhof naar Nederland. Hier en daar lag een vrachtwagen in de decor, strooidiensten klopten overuren en op de radio bleef het maar meldingen regenen terwijl enkele tientallen kilometers boven onze hoofden de Geminiden het beste van zichzelf gaven op dat moment. Dit komt wel behoorlijk hard aan.

In Nederland hoefden we dan in de buurt van Apeldoorn niet eens het natuurijs op te zoeken om even te kunnen genieten van jullie schaatsplezier ! Spekglad was het daar ! Nog meer afgezette wegen en ongevallen...jongens, jongens toch ! Naarmate we België naderden werden de temperaturen weer positief en zaten we achter het front. Het weerbeeld verslechterde dan nog maar eens dankzij een dik mistgordijn ! Omstreeks 08 uur en met ruim 1500 kilometers op de teller was ondergetekende veilig en wel thuis. Helaas voor het eerst zonder resultaten. ; maar toch was dit een bijzondere ervaring op vlak van kameraadschap en avontuurgevoel !

Inderdaad ; want meteorwaarnemingen is veel meer dan alleen maar meteooren waarnemen !

De grote DMS crash in 1996 naar aanleiding van de Perseidenuitbarsting heeft er een broertje bij !